

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Duminica după Botezul Domnului

Evangelhia duminicii

Ev. Matei 4, 12-17

Începutul propovăduirii Domnului

În vremea aceea, auzind că Ioan a fost întemnițat, Iisus a plecat în Galileea. Și, părăsind Nazaretul, a venit să locuiască în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinească ceea ce s-a zis prin Isaia prorocul, care zice: «Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit». De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor.

La mulți ani 2026!

11 ianuarie:

**Sfântul Cuvios Teodosie cel Mare,
începătorul vieții călugărești
de obște din Palestina**

Arhiepiscopia Iașilor

Protopopiatul Iași I

PAROHIA TOMA COZMA

Nr. 2 Data 10.01.2026

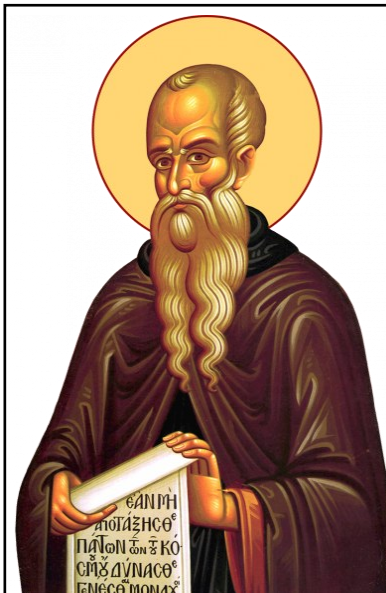
CONVOCALLRE

Noi, parohul bisericii din Parohia TOMA COZMA, cu hramul „SFÂNTUL APOSTOL TOMA ȘI SFÂNTA MARE MUCENIȚĂ ECATERINA”, din Municipiul Iași, Protopopiatul Iași I, Arhiepiscopia Iașilor, în temeiul ordinului circular al Centrului eparhial Iași, înregistrat cu nr. 13667/10.12.2025,

CONVOCĂM ADUNAREA PAROHIALĂ ELECTORALĂ din susnumita parohie în data de DUMINICĂ 18.01.2026, la ora 12.00.

Adunarea se va ține îndată după oficierea Sfintei Liturghii în biserica parohială, din str. Toma Cozma, nr. 41 și se va ocupa numai cu alegerea membrilor în Consiliul parohial și Comitetul parohial, fără a se mai discuta alte chestiuni.

Paroh, Pr. Mihai Mărgineanu

Pe Cuviosul Teodosie l-a odrăslit satul Mogarion, care se află în părțile Capadochiei, din părinți binecredincioși; tatăl său se numea Proeresie, iar mama sa Evloghia, care l-au crescut cu bunele obiceiuri și cu învățătura. Ajungând la înțelepciunea cea desăvârșită și învățând dumnezeiasca Scriptură bine, i s-a poruncit ca să citească din sfintele cărți în biserică, către popor; pentru că era dulce grăitor și iscusit cititor, ca nimeni altul.

Deci, citind cuvintele învățătoare spre folosul celor ce ascultau, el singur a tras mari foloase pentru că, luând aminte la ceea ce a poruncit Domnul lui Avraam, ca să iasă din pământul și din neamul său; iar altă dată, gândind la cele pe care le sfătuiește Evangelhia, adică să lase tată, mamă și frați, pentru viața veșnică, el se aprindea cu inima și ardea cu duhul, ca pe toate să le părăsească și să urmeze lui Hristos pe calea strâmtă și anevoioasă.

La acestea totdeauna gândind, se ruga, zicând: „Povățuiește-mă, Doamne, în calea Ta și voi merge întru adevărul Tău”. Apoi, încredințându-se lui Dumnezeu, a luat calea către Ierusalim, pe vremea împărăției lui Marchian, care era aproape de sfârșitul vieții lui, și pe când se adunase în Calcedon Sinodul al patrulea, a toată lumea al Sfinților Părinți, contra lui Dioscor și a lui Eutihie. Mai înainte cu trei zile de sfârșitul său, a chemat trei episcopi iubiți ai săi și, spunându-le ducerea sa către Dumnezeu, le-a dat sărutarea cea de pe urmă; iar ei plângeau și se tânguiau pentru despărțirea de el. După aceasta, a treia zi, rugându-se lui Dumnezeu, și-a dat duhul, viețuind peste 105 ani. Iar mutarea lui a cinstit-o Dumnezeu cu minunea aceasta: un om, anume Ștefan, de neam din Alexandria, era îndrăcit de multă vreme; acela, după mutarea cuviosului, atingându-se de patul lui, s-a izbăvit de chinuitorul său și s-a făcut sănătos.

Auzindu-se pretutindeni despre sfârșitul Sfântului Teodosie, s-a adunat din toate părțile mulțime de popor, precum și monahi din mănăstiri. Apoi a venit și Preasfințitul Petru, întâiul stătător al Ierusalimului, cu episcopii săi, și au îngropat cu cinste sfântul trup al Cuviosului, în peștera în care viețuise de la început, întru slava Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine închinăciune, împreună cu Tatăl și Sfântul Duh, în veci. Amin.

Popas de suflet la mănăstirea Sfântului Teodosie cel Mare din Palestina

Această mănăstire ortodoxă se află în Țara Sfântă, situată în deșertul Iudeii, în Cisiordania, între Betleem și Ierusalim, în apropiere de Lavra Sfântului Sava cel Sfințit. Numită și Marea Lavră a Sfântului Teodosie (Deir Dosi), ea este prima mănăstire de obște din Palestina (din sec. al V-lea).

În biserica mănăstirii se păstrează, cu mare evlavie, părțile din moaștele mai multor sfinți, între care moaștele Sfinților Părinți uciși de perși în anul 614.

O păttrică din moaștele unuia dintre cei 44 de călugări, care au pățimit cumplit, fiind uciși atunci, se găsește și în biserica noastră, fiind expusă spre închinare. Această păttrică a fost oferită de duhovnicul mănăstirii Sfântului Teodosie, părintele Arhim. Ierotheos, în dar, părintelui nostru paroh, aflat acolo ca pelerin.

În imediata vecinătate, se află Peștera celor trei magi, ce adăpostește mormintele Sfinților cuvioși părinți Teodosie cel Mare și Ioan Moshu și mormintele în care se află Sfânta Evloghia, Sfânta Sophia, Sfânta Theodoti și Sfânta Maria, soția Sfântului Xenofont și mamă a Sfinților Arcadie și Ioan.

E timp pentru Dumnezeu în toate zilele

Potrivit celor descrise de Sfântul Evanghelist Matei, întemnițarea și implicit finalul misiunii publice a Sfântului Ioan Botezătorul au urmat nu mult după Botezul Domnului la Iordan. Completând cele din Evanghelia acestei Duminici de după Bobotează, Sfântul Ioan Teologul amintește că Botezătorul a reafirmat nu mult după aceea că nu el este Hristos, ci că e trimis ca înaintemergătorul Lui (Ioan 3,28) și că „Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez” (Ioan 2,20). Poate după valorile lumii s-ar putea crede că Dumnezeu, în loc să Își răsplătească slujitorii, îi aruncă în umbra ignoranței, aducând în focusul istoriei mântuirii pe alții și alții, dar nu este așa. Lucrarea lui Dumnezeu e altfel decât cea omenească, iar răsplata Sa are alte coordonate decât cea proprie nouă. Mulți prooroci și oameni sfinți și-au încheiat viața întemnițați, uciși în cele mai barbare moduri cu putință, încât înaintea istoriei ei păreau a fi părăsiți de Dumnezeu. Exemplul cel mai evident este chiar al Domnului Hristos, răstignit între doi tâlhari, afară din cetate. Însă „Dumnezeu I-a dăruit Lui un nume mai presus de orice nume”, după cum spune Apostolul Pavel (Filipeni 2,9). Mântuitorul lumii nu stăpânește prin putere, ci prin smerenie, umilință și luarea asupra Sa a păcatelor tuturor. Tot la fel, și slujitorul Său prețuit, Sfântul Ioan încheindu-și misiunea sa profetică, fiind întemnițat de Irod, a primit astfel odihnă de la misiunea sa, chiar dacă această odihnă a însemnat ceva mai târziu moarte prin decapitare. Cât despre Domnul Iisus, El Și-a început misiunea mântuitoare nu în piața publică, nu în mijlocul Ierusalimului. Acel loc l-a lăsat pentru mai târziu. Ci a revenit în ținuturile natale, la Capernaum, o mică cetate-port la țărmul lacului Galileii și printre evreii din semințiile lui Zabulon și Neftali, relativ necunoscute istoric dacă ar fi să ne aducem aminte de alți strămoși ai lui Israel: Iuda din care s-au născut regii, Beniamin mezinul și iubitul fiu al lui Iacov, Iosif cel slăvit în pământul Egiptului, ori Levi din care a ieșit neamul preoțesc în frunte cu Moise și Aaron. Domnul Iisus începe propovăduirea Împărăției lui Dumnezeu „de la firul ierbei”, adresându-Se celor mai ne semnificativi dintre oameni, celor

din țara Galileii, disprețuiți în Ierusalim pentru obârșia lor impură, amestecată cu neamurile păgâne și ignorante. Matei parafrazează un verset cunoscut mai ales de la pavecernița din Postul Mare: „Poporul care locuia într-un întuneric va vedea lumină mare și voi cei ce locuiați în latura umbrei morții, lumină va străluci peste voi” (Isaia 9,1). Altfel spus, Dumnezeu nu Se adresează numai unei elite, ci tuturor și se bucură nu pentru nouăzeci și nouă de drepti, ci pleacă în căutarea oii rătăcite ca să o salveze (Matei 18, 12-13).

Textul acestei Evanghelii este așezat în rânduiala bisericească în prima duminică după Botezul Domnului. Aceasta se întâmplă, pe de o parte, pentru a arăta că nu trăim numai în stare de mare sărbătoare, ci majoritatea timpului nostru este aceea al banalului, al rânduielii obișnuite. Dumnezeu nu ne sfințește numai în zile de sărbătoare, lăsându-ne în uitare în restul timpului. Desigur, această afirmație e valabilă doar dacă nici noi nu ajungem să ne amintim de El doar de Paști și de Crăciun, cum din păcate adesea se întâmplă. Dumnezeu ne ocrotește tot timpul iar noi ne apropiem de El cu credință slăvindu-L și în zilele când nu e vacanță, când soarele nu se vede prea ușor pe cer, când afară e frig și când trebuie să muncim iar concediile sunt departe. Pe de altă parte, aceste cuvinte ale Evangheliei îndeamnă la o pocăință continuă în așteptarea Împărăției lui Dumnezeu. Este vorba nu numai de căința în sensul remușcării pentru cele rele coroborată cu promisiunea solemnă de a înceta cu păcatul. Pocăința înseamnă schimbarea de fiecare zi a propriului sine, de recalibrarea existenței, de interogarea proprie din fiecare zi, dacă am făcut bine ceva, dacă nu putem îmbunătăți ceva în viața noastră, dacă poate credința creștină înseamnă nu doar sărbători și ritualuri periodice, ci o întreagă scară de urcușuri și coborâșuri, în căutarea reperului către viața veșnică. Împărăția cerurilor, despre care mai întâi Ioan Botezătorul spunea că se apropie, și despre care acum Domnul Iisus spune același lucru, este în fiecare zi mai aproape de noi decât cu o zi înainte. E important să vedem însă dacă doar ea s-a apropiat de noi (în sensul amenințător al judecății iminente) sau dacă și noi am făcut un pas cât de mic spre ea (în sensul curățirii noastre, din dorința de a fi un pic mai buni).

Sursa: Protos. Ioan Dumitru Popoiu, doxologia.ro

Sărbătoarea Botezului Domnului la Biserica Toma Cozma

Sărbătoarea Bobotezei, praznic al arătării Sfintei Treimi la Iordan, ne cheamă la reînnoire sufletească și la întărirea legăturii noastre cu Dumnezeu. În această zi sfântă, Biserica prăznuiește Botezul Domnului Iisus Hristos, moment în care cerurile s-au deschis, Duhul Sfânt S-a pogorât în chip de porumbel, iar glasul Tatălui a

Dumnezeu în viața noastră.

Deși nu a fost „gerul Bobotezei, totuși temperatura a fost scăzută, dar asta nu a împiedicat pe creștini să vină la biserică în număr mare.

Dumnezeu să ne dăruiască tuturor folos duhovnicesc și netrecătoare bucurii!

mărturisit: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit”.

La Biserica Toma Cozma, credincioșii s-au adunat cu evlavie pentru a lua parte la Sfânta Liturghie și la slujba Aghesmei Mari, prin care apa se sfințește și devine izvor de binecuvântare, vindecare și întărire sufletească. Agheasma Mare este semn al curățirii, al harului și al prezenței lui

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic la Biserica Toma Cozma Iași

- **Duminică, 11 ianuarie,**
- 8:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- Nu se oficiază Paraclisul Maicii Domnului
- **Vineri, 16 ianuarie,**
-17.00 Taina Sfântului Maslu
- **Sâmbătă, 17 ianuarie,**
-7.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie,
urmată de Pomenirea morților
- 17.00 Slujba Vecerniei

3,5%

PENTRU

BISERICA TOMA COZMA

Onomastică pentru mulți sărbătoriți!

În a doua zi de Bobotează, Biserica îl cinstește pe Sfântul Ioan Botezătorul, considerat cel mai mare dintre proroci, fiind Înaintemergătorul Domnului și

propovăduitorul pocăinței. Viața sa de jertfă, smerenie și adevăr rămâne un model viu pentru fiecare creștin. Sfântul Ioan ne cheamă și astăzi la pocăință sinceră, la curățirea inimii și la pregătirea sufletului pentru întâlnirea cu Hristos prin rugăciune și împărtășirea cu Sfintele Taine. De aceea, participarea la Sfânta Liturghie a constituit pentru creștinii prezenți un bun prilej de a trăi bucuria credinței, a comuniunii și a binecuvântării dumnezeiești, păstrând vie tradiția și mărturisind dragostea față de Dumnezeu și față de aproapele.

Mai mult, sărbătoarea Soborului Sfântului Ioan ne-a oferit plăcutul prilej de a oferi câte un dar, simbol al dragostei creștine și al prețuirii, tuturor celor prezenți la slujbă, care poartă frumosul nume de Ioan - „cel iubit de Dumnezeu”. La mijlocirile Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, adăugăm și noi smerită rugăciune pentru colaboratorii noștri apropiați ce poartă numele acestui sfânt.

La mulți ani!

Cronicar